

หลักการของดิจิตอลโวลต์มิเตอร์

๒.๑ คำนำ

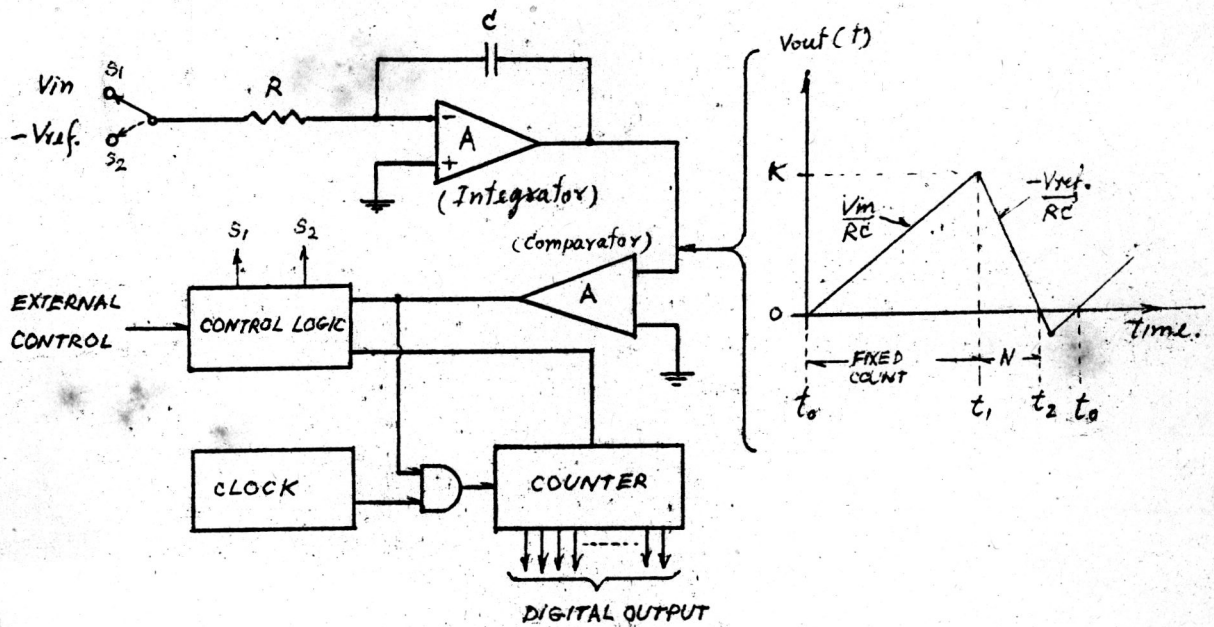
ดิจิตอลโวลต์มิเตอร์ (Digital Voltmeter - DVM.) เป็นเครื่องมือทดสอบอิเล็กทรอนิกส์ชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญมาก และได้พัฒนาตามความก้าวหน้าทางด้านดิจิตอลเทคนิคส์ (Digital Techniques) ดิจิตอลโวลต์มิเตอร์สามารถวัดและแสดงค่าแรงดันไฟฟ้าที่วัดเป็นตัวเลข ได้โดยตรงตามค่าที่วัดนั้น มีคุณสมบัติที่ดีกว่าโวลต์มิเตอร์แบบธรรมดา คือ ทำงานด้วยความเร็วสูง อ่านค่าได้สะดวกและละเอียดกว่า และให้ค่าความเที่ยงตรงสูง

หลักการที่สำคัญคือ ส่วนที่แสดงผลเป็นตัวเลข (Numeric Readout) โดยอาศัยหลักการของระบบการเปลี่ยนแอนาลอกเป็นดิจิตอล (Analog to Digital Conversion System) ซึ่งมีอยู่หลายแบบ การทำงานและคุณลักษณะต่าง ๆ สามารถแบ่งออกเป็น ๒ แบบ คือ แบบ Potentiometric ซึ่งเรียกว่าแบบการเปรียบเทียบหรือแบบป้อนกลับ (Comparison or Feedback Type) และอีกแบบหนึ่งเป็นแบบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนค่าแรงดันไฟฟ้า เป็นความถี่ (Voltage-to-Frequency Type) หรือแบบ Integrating สรุปแล้วหลักการของดิจิตอลโวลต์มิเตอร์นี้ จะอาศัยระบบการเปลี่ยนแอนาลอกเป็นดิจิตอลเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบสร้าง

๒.๒ เทคนิคการเปลี่ยนแอนาลอกเป็นดิจิตอลแบบควาสโลป

การเปลี่ยนแอนาลอกเป็นดิจิตอลแบบควาสโลปหรือคัมเปิลแรมป์ (Dual Slope or Double Ramp) เป็นเทคนิคหนึ่งที่น่าสนใจเป็นหลักการในการออกแบบและสร้างดิจิตอลโวลต์มิเตอร์ ผลของการนำเอาเทคนิคของควาสโลปมาใช้ก็เพราะตามทฤษฎีแล้ว ค่าความเที่ยงตรงขึ้นอยู่กับค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงอย่างเฉียวเท่านั้น และเหตุนี้จึงได้ตกลงใจเลือกเทคนิคของควาสโลปเพื่อใช้ในการออกแบบและสร้างดิจิตอลโวลต์มิเตอร์ดังกล่าว

หลักการของการเปลี่ยนแอนาลอกเป็นดิจิตอลแบบควาสโลปนี้ คือการเปลี่ยนค่าแรงดันไฟฟ้าให้เป็นเวลา (Voltage-to-time) ด้วยการ Integrate ทั้งค่าแรงดันไฟฟ้าที่ต้องการวัด (V_{in}) และค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิง ($-V_{ref}$) แล้วเปรียบเทียบอัตราการเปลี่ยนแปลงของค่าทั้งสอง ดังแสดงในรูปที่ ๒.๑

รูปที่ ๒.๑ แผนภาพแสดงการเปลี่ยนแอนาลอกเป็นดิจิตอลแบบควาสโลป

ในสภาวะปกติที่สวิทช์ S_1 และ S_2 จะยังไม่ทำงานและจะมีค่าแรงดันไฟฟ้าที่มีศักย์เป็นลบอยู่บ้างเล็กน้อย ซึ่งจะทำให้ Counter อยู่ในสภาวะที่เป็นศูนย์หมด เมื่อเริ่มทำงานสวิทช์ S_1 จะต่อค่าแรงดันไฟฟ้า V_{in} ที่ต้องการวัดให้กับ Integrator และอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ Output ของ Integrator มีค่าเป็น V_{in}/RC โดยมีค่าเพิ่มจากศูนย์เป็นค่าบวก ซึ่งจะทำให้ Counter เริ่มทำงานด้วยการป้อน Clock ไปให้ Counter และหากการนับจนกระทั่งอัตราการเปลี่ยนแปลงมีค่าสูงถึงจุดที่กำหนดไว้ คือค่าที่นับได้สูงที่สุด (2^n) และ Counter ก็จะนับต่อไปจนกระทั่งกลับมาเป็นศูนย์ซึ่งทำให้เกิด Overflow แล้วทำให้สวิทช์ S_2 ทำงาน โดยต่อค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่ทราบค่าแล้ว ($-V_{ref}$) ให้กับ Integrator ทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงที่ Output ของ Integrator มีค่าเป็น $-V_{ref}/RC$ และ Counter ยังคงทำการนับต่อไปจนกระทั่งมีค่าเป็นศูนย์อีกครั้งหนึ่ง

จะทำให้ Comparator และ Counter หยุดทำงานแล้วแสดงผลออกมาเป็นตัวเลข ซึ่งตรงกับค่าแรงดันไฟฟ้าที่ต้องการวัด (V_{in})

ข้อดีของเทคนิคนี้อีกประการหนึ่ง คือ Propagation delays ในลอจิกเกต และ Comparator สามารถหักล้างกันไปด้วยการที่อัตราการเปลี่ยนแปลงทั้งสองที่ปรากฏนั้น มีค่าเท่ากัน ส่วนคุณภาพของอุปกรณ์ที่ประกอบไปด้วย R และ C นั้นก็ไม่จำเป็นต้องใช้ของที่มีคุณภาพราคาแพง เนื่องจากค่า Time Constant ของอัตราการเปลี่ยนแปลงทั้งสองมีค่าเท่ากัน อย่างไรก็ตามก็ยังต้องการ Clock Pulses ที่มีค่าเป็น 2^{n+1} สำหรับ n bit full scale conversion.

๒.๑ หลักการของคิรจิทอลโวลท์มิเตอร์

หลักการของคิรจิทอลโวลท์มิเตอร์นั้น ใช้เทคนิคของการเปลี่ยนแอนาลอกเป็นคิรจิทแบบควอลสโปลดิงไค้กล่าวแล้วในข้อ ๒.๒ ซึ่งจะมีระบบการทำงานดังต่อไปนี้

รูปที่ ๒.๒ ประกอบ

เมื่อเริ่มต้นทำการวัด C จะคลายประจุจนหมดก่อน สวิตช์จะอยู่ที่ (๑) เพื่อต่อค่าแรงดันไฟฟ้าที่ต้องการวัด ($-V_{in}$) เข้าอินทิเกรเตอร์ จนกระทั่ง C เริ่มเก็บประจุด้วยอัตราที่หาได้จากค่าแรงดันไฟฟ้าที่ต้องการวัด ($-V_{in}$) และค่าตัวต้านทาน (R) การเก็บประจุของ C ยังคงมีต่อไปจนกระทั่ง Counter นับได้ค่าหนึ่งที่กำหนดประจุ (V_c) คือ

$$V_c = (1/RC) \int_0^{t_1} V_{in} \cdot dt \quad (2.1)$$

$$\text{หรือ} \quad V_c = V_{in} \cdot T_1 / RC \quad (2.2)$$

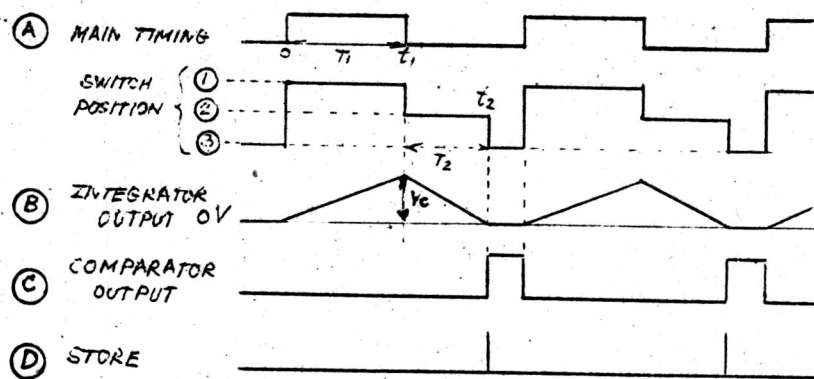
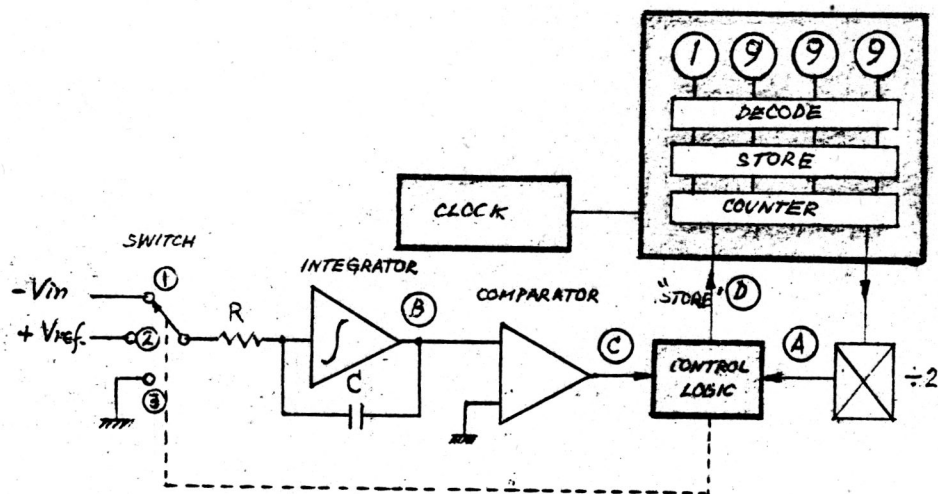
ส่วนควบคุมลอจิก (Control Logic) จะบังคับให้สวิตช์เลื่อนไปอยู่ที่ตำแหน่ง (๒) เพื่อต่อค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิง ($+V_{ref}$) ให้กับ Integrator และ C จะคลายประจุด้วยค่าของแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงและตัวต้านทาน R จนกระทั่งค่าแรงดันไฟฟ้าที่ตกคร่อม C (V_c) มีค่าลดลงเป็น ๐ ดังสมการต่อไปนี้

$$0 = V_c - (1/RC) \int_0^{t_2} V_{ref} dt \quad (2.3)$$

$$0 = V_c - V_{ref} \cdot T_2/RC \quad (2.4)$$

จากสมการที่ (2.2) $V_c = V_{in} \cdot T_1/RC$

ดังนั้นสมการ (2.4) $0 = V_{in} \cdot T_1/RC - V_{ref} \cdot T_2/RC$

รูปที่ ๒.๒ แสดงแผนภาพของคิิจิตอลไดรอมมิเตอร์แบบควาสสโลป

$$\begin{aligned} \text{นั่นคือ } V_{in} \cdot T_1 / RC &= V_{ref} \cdot T_2 / RC \\ V_{in} &= V_{ref} \cdot T_2 / T_1 \quad \text{-----} \quad (2.5) \end{aligned}$$

ตอจากนั้นส่วนควบคุมลอจิก จะบังคับให้สวิทช์ไปอยู่ที่ตำแหน่งที่ (๑) คือป้อน ๐ ให้กับ Integrator เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงในการเก็บประจุของ C และในเวลาเดียวกันส่วนควบคุมลอจิกก็จะสั่งให้ Counter ทำการ Store และ Count จากสมการที่ ๒.๕ แสดงให้เห็นว่า เวลาที่ได้แสดง (Time Displayed) นั้น ให้ค่าที่วัดของแรงดันไฟฟ้าที่ต้องการจะวัด (Vin) ได้โดยตรงในเทอมของค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิง (Vref.) ดังนั้นค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิง (Vref.) สามารถเลือกค่าที่จะให้ Basic range ที่เหมาะสมกับคิชิทอลโวลท์มิเตอร์ได้ เช่น ตัวอย่าง ถ้าเราให้ค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงมีค่า ๒ โวลท์ Basic range ก็จะเป็น ๒ โวลท์ด้วย ถึงแม้ว่าค่าที่แสดงออกจะเป็นเพียง ๑.๘๘๘ โวลท์ก็ตาม Counter ก็ยังคงทำการนับต่อไปจนกระทั่งตัวเลขที่แสดงมีค่าเป็น ๐ หมด เมื่อจังหวะที่ทำการวัดนั้นยังคงกระทำอยู่ออยู่เรื่อย ๆ

๒.๔ แนวความคิดที่จะนำไปออกแบบและสร้าง

วงจรที่จะออกแบบและสร้างมีดังต่อไปนี้ คือ.-

๒.๔.๑ อิเล็กทรอนิกส์สวิทช์ (Electronic Switch)

เป็นส่วนหนึ่งที่ไร้ทำหน้าที่ต่อแรงดันไฟฟ้าต่าง ๆ ให้กับ Integrator ตามการควบคุมของส่วนควบคุมลอจิก

๒.๔.๒ วงจร Integrator

เป็นส่วนที่ทำหน้าที่เปลี่ยนค่าแรงดันไฟฟ้าให้เป็นเวลาด้วยวิธีการหาค่าเวลาแบบ Integrating.

๒.๔.๓ Master Clock

เป็นส่วนที่ทำหน้าที่กำเนิดสัญญาณ Clock Pulse เพื่อใช้ในการนับและควบคุมวงจรลอจิกทั้งหมด

๒.๔.๔ ส่วนควบคุมลอจิก (Control Logic)

ส่วนนี้มีหน้าที่ควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ และ Counter /Display

๒.๔.๕ Counter/Display

ส่วนนี้จะทำหน้าที่นับและแสดงผล

๒.๔.๖ วงจร Input Amplifier

ทำหน้าที่ขยายสัญญาณ Input ให้เหมาะสม.
